

LIST IZLAZI TIJEDNO. — GODIŠNJA PRETPLATA
30.— DIN. — ZA INOZEMSTVO 60.— DIN.
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA X. BROJ 12.
Šibenik, 19. ožujka 1939.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.
RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.
BROJ ČEK. RAČUNA 33.121

Duševna potreba

Manje bismo trpjeli, kada bismo u svakoj poteškoći imali kraj sebe biće, kojemu bismo se mogli otvoreno i iskreno povjeriti. Već dijete osjeća tu potrebu povjeravanja. I ono joj udovoljava, kad sjeda majci na krilo i priča joj, potanko i dugo, o svojim malim radostima i još manjim bolovima. I kad se dijete ispriča, onda je zadovoljnije, veselije.

Ali što su radosti i boli nedorasloga i neiskusnoga djeteta, prema onima koje doživljava odrasli čovjek, prekaljen svakojakim iskustvom! Ima časova, kad u čovječjoj duši tutnji kao u podzemnom vulkanu; to je onda, kada se u nama zamrsi tisuću neriješenih pitanja, sumnja i briga. I to se u nama mijesha, valja, diže i pada, a nigdje ne nalazi otvora, kroz koji bi taj vatreni vulkan mogao izdušiti.

Eto, u takvim časovima naše biće nagoni traži dušu, kojoj bi se moglo povjeriti. I kad joj se povjerimo, kad se izjadamo i istužimo, čini nam se, da smo sa sebe zbacili težinu od nekoliko tona.

Pa onda, ko od nas nema svojih tajna, koje nećemo ili ne smijemo bilo kome saopćiti. Pa ni svojim roditeljima! Pa ni svojem prijatelju! — I te tajne, skrivene duboko u nama, izjadaju nas kao što jaka kiselina izjeda posudu, u kojoj se nalazi.

Tajna brijača cara Trajana nije bila bogzna kakve važnosti. A ipak brijač nije mogao zadržati tajnu, da njegov car ima kozje uši. I kad je nikome od ljudi nije smio saopćiti, izdubao je u zemlji rupu i nad njom je, do tri puta, izvikivao tajnu svoje izmučene duše: »U cara Trajana kozje uši!« —

Mi ne možemo biti naivni kao Trajanov brijač. Pa to nam ni ne treba! — Neko se je pobrinuo za nas. Neko je točno poznao našu duševnu potrebu povjeravanja, potrebu prijateljske riječi, savjeta i utjehe. A to je Onaj isti koji je stvorio našu dušu, čitavo naše biće; to je Gospodin Krist.

On, Bogočovjek, naš Gospodin i Stvoritelj reče jednom svojim ljublim apostolima: »Primité Duha Svetoga: Komu oprostite grijehe, oprostíće mu se, a komu zadržíte, zadržáće mu se.« — Tako se Krist pobrinuo za sve ljude kroz sve vjekove. Ostavio nam je ustanovu, koja će savršeno moći udovoljavati našim duševnim potrebama; u kojoj ćemo, u svakoj prilici, kad god zaželimo, naći pravo riješenje, utjehu i olakšanje.

Veličajna krunidba Sv. Oca Pape Pija XII.

U nedjelju 12. t. mj. Rim je doživio golemo slavije veličajnoga čina krunidbe Sv. Oca Pape Pija XII.

Još prije 8 sati crkva sv. Petra već je bila dupkom puna. Računa se, da je krunidbenoj Misi u crkvi sv. Petra prisustvovalo oko 50 hiljada ljudi, a čin krunisanja, koji je bio obavljen na srednjem balkonu prednje fasade crkve sv. Petra, pratilo je nekoliko stotina tisuća vjernika, koji su ispunjali golemi Trg sv. Petra!

Nešto poslije 8.30 sati uz zvukove trublja papinska povorka, dolazeći iz apostolske palače, ušla je u portu crkve sv. Petra. U prvom dijelu povorke vidi se zlatna tijara, ukrašena dragim kamenjem, kojom će biti krunjen Sv. Otac Papa. Jedan vatikanski dostojanstvenik nosi ovu tijaru na jastuku. Po bijelim haljinama i crvenim kratkim ogrtačima raspoznaje se u povorci Sv. Kolegij kardinala. U sredini povorke iza kardinala nalazi se Sv. Otac Papa Pio XII. s mitrom na glavi, ogrnut velikim bijelim ogrtačem, izvezenim zlatom. Sv. Otac Papa sjedi na svojoj »sedia gestatoria«, koju nosi 12 sedijara, obučenih u crveni damask. Oko njih nalaze se švicarski gardisti, obučeni u svečane uniforme s oklopi-ma i s velikim mačevima, vatikansko plemstvo u crvenim tunikama i garda palače. U posljednjem dijelu povorke ide velika grupa patrijarha i biskupa u bijelim haljinama i s mitrama na glavama.

Pošto mu je odana počast, Sv. Otac Papa Pio XII. ulazi u baziliku. Srebrene trublje javljaju, da je Sv. Otac Papa ušao u crkvu, dok korovi pjevaju »Tu es Petrus«. Masa oduševljeno pozdravlja povorku. Manifestacije dostižu vrhunac u času, kada ispred naroda prolazi Sv. Otac Papa. Korovi stalno pjevaju »Tu es Petrus«. Povorka stiže do kapele sv. Trojstva, gdje Sv. Otac Papa silazi sa svoje nosiljke, pokloni se Svetom Otajstvu, ponovno se uspinje na sjedište i produžuje do kapele sv. Grgura, gdje je sjeo na prijestolje i primio poklonstva kardinala, nadbiskupa i biskupa, koji su klečali pred Sv. Ocem Papom, ljubili njegovu papuču i Ribarov prsten, dok su korovi Sikstinske i Julijanske kapele pjevali stalno »Tu es Petrus«.

U apsidama na obje strane prijestolja na specijalnim tribinama, rezerviranim za predstavnike stranih država, primjećuje se Nj. Kr. Vis. princ od Piemonta, talijanski ministar vanjskih poslova grof Ciano, Vojvoda od Norfolk, koji zastupa Nj. Vel. engleskog Kralja, bivši bugarski kralj Ferdinand, Princ od Flandrije, brat Nj. Vel. belgijskog Kralja, Nj. Vel. Kraljica-Majka i mnogi Kraljevski prinčevi.

U kapeli sv. Grgura Sv. Otac je obukao odjeću za najsvetčaniju krunidbenu misu. Zatim kreće povorka k apsidu. Pojava Sv. Oca Pape, koji ponovno sjedi na sedia gestatoria, izaziva oduševljene manifestacije. Masa svijeta plješće, kliče »Živio!« i maše maramicama. Uz veličanstveno klicanje mase čuju se i zvuci pjesme »Tu es Petrus«. Prilikom prolaza povorke ceremonijal majstor ide ispred Svetog Oca Pape, uzima tri puta vatu s jednog srebrnog pladnja i sagorjeva je, govoreći i pjevajući, obraćajući se Sv. Ocu Papi: »Pater Sancte sic transit gloria mundi« (»Sveti Oče, tako prolazi slava svijeta«). Sv. misa je počela u 10.30, a završena je u 12.30 sati. Sv. Otac Papa Pio XII. u bijeloj odjeći, zlatom izvezenoj, i s mitrom biskupa Rima na glavi napustio je baziliku. Potom je slijedilo krunisanje.

Kad se Sv. Otac pojavio na balkonu bazilike, golema masa svijeta, koja se nalazila pred bazilikom, neprekidno je klicala Sv. Ocu. Jedna brigada talijanske vojske odavala je počast. Na posebnim tribinama, podignutim iznad kolonade, zauzeli su

mjesta visoki uzvanici i delegacije iz preko 40 europskih i izvan europskih država.

Čin krunisanja izvršen je ovim redom: Jedan kardinal skinuo je biskupsku mitru s glave Sv. Oca Pape, koji je zauzeo Svoje mjesto na papinskom prijestolju. Kardinal prvi đakon Caccia Dominioni prilazi Svetom Ocu Papi s papinskom tijarom izgovarajući tradicionalne riječi: Primi tijaru i znaj, da si Otac, Kralj i Pastir svijeta na ovoj zemlji i namjesnik našega Gospodina Isusa Krista, kome neka je slava kroz vijekove! Golema masa vjernih, slušajući riječi, što su ih prenosili zvučnici, priredila je nove i dugotrajne ovacije Sv. Ocu Papi. Sveti Otac Papa Pio XII. izgovorio je zatim zvonkim, ali nešto uzbuđenim glasom tradicionalne riječi apostolskog blagoslova. Poslije toga Sv. Otac ponovno je blagoslovio vjerne i svečanost krunisanja završava se objavom, da će Papa svima prisutnima dati puni oprost.

Sv. Otac Papa poslije svečanosti krunidbe, koja je trajala čitavih pet sati, poslije podne se odmarao u svojim odajama. U Vatikanskom Gradu poslije uzbudljivih svečanosti navečer je zavladao uobičajeni mir. Na trgu sv. Petra tokom cijeloga dana velika masa svijeta stalno je kružila. Navečer je bila fasada crkve sv. Petra raskošno rasvijeljena, a isto tako i neki dijelovi Vatikana, naročito stepenište Bramante i krilo Pape Inocencija.

Za obnovu duha

Je li tako ili nije?

Najoštrijju riječ osude imamo za Judu, uvijek, a u danima korizme, kada nam se življe nego inače pred očima iznosi mučenje i smrt Gospodina Isusa, posebno.

Zašto je Juda tako daleko otišao? Jer je bio poklonik Mamona. Srce njegovo je robovalo srebrenjacima; boga je imalo u novcu koji zvekeće. — Je li nam dolazilo u pamet da je mamonizam Krista doveo na Golgotu i da isto tako i danas mamonizam odvodi ljude od Krista?

Krist je rekao: Ne možete služiti Bogu i mamonu, i drugom prilikom: da će bogataš teško naći mjesta u kraljevstvu nebeskom.

U tome je vjekovna potreba i važnost sakramenta svete ispovijedi. I samo zato, što se već vjekovima kršćani liječe tim spasonosnim, čudotvornim lijekom, što im je to postalo nešto obično, ne znamo više cijeniti pravu veličinu i važnost toga Sakramenta. Više od nas cijene ga drugi; oni koji nemaju sreću, da se nalaze u krilu prave Kristove Crkve!

Tridesetosam godina čekao je onaj uzeti bolesnik kraj Ovčjega ribnjaka, da se može, kad se u njemu po anđelu uzmući voda, u nj spustiti,

okupati se i ozdraviti. A mi, duševni bolesnici, možemo se u svako godišnje doba, u rano jutro i u kasnu večer, dopodne i popodne, spustiti u čudotvorni ribnjak, koji nam je Krist ostavio. Traži se od nas samo malo volje, da budemo duševno čisti i zdravi. Ništa drugo: ni previše vremena, ni novca, ni protekcije, ni mudrosti. Samo malo volje!

Pasti na koljena nije nikakva sramota. Tim više, kada znamo, da padamo pred Bogom koji nam je izbrojio svaku vlas na glavi, pred kojim smo manji od zrnca pijeska i laganiji od niti paučine.

Tek onda smo veliki u očima Božjim, kada pred Njim skrušeno klečimo, kad se ponizimo do zemlje. I tim veći smo, što se dublje ponizujemo!

Ispovijedaonice su za svakoga otvorene. Poslužimo li se s njima, nećemo nikoga okoristiti, ni Boga ni svećenika, već jedino same sebe.

Kristovo uskrsnuće proslavićemo 9. IV., a mi uskrsnimo već prije Uskrsa!

Ig.

foga zemaljskog dobra. Poklonik i rob mamonizma ne poznaje zapreka i ograda, ne poznaje zapovijedi i odredaba, on srlja, jer je tjeran strahću pohlepe, naprijed i samo naprijed, da mu hambari i kovčezzi budu puniji i deblji, bez ikakvog obzira, da li time drugima nanosi štetu i nepravdu.

Ne možete služiti Bogu i mamonu. To je nespojivo. Mamonizam je ime za sve ono što je samo zemaljsko, i tjelesno, što nema u sebi dah neba, nego samo dah zemlje i tijela. Bogataš, čovjeku koji je svoje srce prikovao uz zemaljska dobra, nije moguće doći u kraljevstvo Božje. Ni je rečeno da je bogataš unaprijed određena za propast u vječnosti, ali je s evanđeoskom izrekom naglašeno, da je čovjek bogataš tako prikovan uz zemaljska dobra da mu je gotovo nemoguće svoj pogled obrnuti k nebu i službom Bogu dobiti vječnu sreću.

Juda, sa srcem koje se klanjalo mamonu i ispovijedalo vjeru mamonizma, doveo je Krista na križ.

Jude — poklonici mamonizma u današnjem vremenu, razapinju čovječanstvo na križ patnja i tlačenja.

Kad nastupi upala pluća, u naše tijelo sipaju injekcije, da se bolest ne širi, nego omeđi, spriječi u širenju i klice ubiju; — sipa se sastojina druge naravi nego je narav klica koje raznose bolest.

Što je dovelo do kapitalističkoga porotka, koji mi proglašujemo da je zlo vremena i otac socijalnih poremećenja i potresaja? Duh gramženja, duh pohlepe, duh materijalistički, kako je to najbolje rečeno, a to je: duh zemlje, a ne neba, duh tijela, a ne duševnosti.

Upala pluća se liječi sastojinama koje su druge naravi od nosilaca bolesti. A duh materijalistički, fog oca svega društvenoga zla, kako ćemo ubiti? Naziranjem, koje je duhom protivno duhu, koje je dovelo do svih današnjih zala. Strujanja, koja duhovne vrednote stavljaju u prve bojne redove, koja u čovjeku vide čovjeka sinovstva Božjega i baštinstva nebeskoga kraljevstva, jedino nose preporod društva. Sve akcije i pothvati pollačeni u nošenju zla današnjice nisu doveli do uspjeha. Zašto? Zato, jer nije pogoden put, odnosno, nije se išlo pravim putovima koji vode rješenju zala.

U korizmenim danima, danima obnove duha i isticanja vrijednosti duha nad vrijednostima tijela, imaćemo ovo na pameti, i doprinijeti stvaranju naziranja, da se materijalistički duh, uzrok današnjih zala, odbija samo naziranjem koje cijeni duhovne vrednote više od tjelesnih.

Junior

NOVO KRIZARSKO BRATSTVO osnovano je u mjestu Rankovići (okružje Sarajevo) i u Zaglavu (okružje Šibenik).

ODRŽANE DUHOVNE VJEZBE. Održane su duhovne vježbe u Jelačićevu 3.—5. III., a vodio ih je vlč. g. Đuka Marić

ZIVOTS CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 19. III.: Četvrta korizmena nedjelja. — Sv. Josip, zaručnik Bl. Djevice i skrbnik Isusa Krista. Sv. Josip po svom zvanju bio je siromašni tešar, pa ga radnici časte kao svoga zaštitnika. Također časti se i kao zaštitnik dobre smrti.

Ponedjeljak, 20. III.: Sv. Niceta, biskup u Apoloniji. Bio je vatreni pobornik štovanja sv. slika i radi toga svršio je u progonstvo.

Utorak, 21. III.: Sv. Benedikt. Rodio se Italiji oko g. 480. Do petnaeste godine živio je slobodno i uživao čare prolaznoga svijeta. Kasnije povuče se u samoću i posveti sav Bogu. Ustanovio je glasoviti i prezlaslužni Red — benediktince. Umro je 21. III. 543.

Srijeda, 22. III.: Sv. Pavao, biskup u Narboni. Propovijedao je sv. vjeru u Španiji.

Četvrtak, 23. III.: Sv. Nikon, mučenik. Podnio je mučeničku smrt u Cesareji Palestinskoj zajedno s 99 ostalih mučenika.

Petak, 24. III.: Sv. Gabrijel arhadeo, koji je navijestio Bl. Dj. Mariji, da će začeti Isusa po Duhu Svetome.

Subota, 25. III.: Navještenje Bl. Dj. Marije (Blagovijest). Danas se slavi spomen onoga sretnog dana, kad je u utrobi Bl. Dj. Marije bio začat Otkupitelj svijeta.

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

CITANJE POSLANICE bl. Pavla Apostola Galaćanima (4, 22—31). — Braćo! Pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne. Ali koji bješe od ropkinje, po tijelu je rođen, a koji od slobodne, po očećanju. To je u slici rečeno. Jer ovo su dva zavjeta. Jedan naime gore sinajske koji rađa na robovanje, a to je Agara. Jer je Sinaj gora u Arabiji, a odgovara današnjemu Jeruzalemu, i robuje s djecom svojom. Onaj pak Jeruzalem koji je gore, slobodan je, taj je majka naša. Jer je pisano: »Raduj se, nerotkinjo, koja ne rađaš, klikni i viči koja ne plodiš, jer sinovi zapuštene bit će brojniji nego sinovi one koja ima muža.« A mi smo, braćo, po Izaku, sinovi obećanja. Ali kako je onda onaj koji se rodio po tijelu, progonto onoga koji je bio po duhu, tako i sada. Ali što govori Pismo: »Istjeraj ropkinju i sina njezina, jer sin ropkinje neće biti baštinik sa sinom slobodne.« Tako, braćo, nismo sinovi ropkinje nego slobodne; one slobode za koju nas Krist oslobodi.

† SLIJEDI SV. EVANĐELJE po Ivanu (6, 1—15). — U ono vrijeme otide Isus preko mora Galilejskoga ili Tiberijadskog. I za Njim je išlo silno mnoštvo, jer su vidjeli čudesa koja činjaše na bolesnicima. Isus dakle uzide na goru i ondje je sjedio s učenicima svojim. A bijaše blizu pasha, židovski blagdan. Kad dakle Isus podiže oči i vidje da veoma veliko mnoštvo dolazi k Njemu, reče Filipu: »O dakle ćemo kupiti kruha da ovi jedu? A ovo reče kušajući ga, jer je sam znao što će učiniti. Odgovori Mu Filip: Dvjestina dinara kruha nije dosta da svaki samo malo dobije. Reče Mu jedan od učenika Njegovih, Andrija, brat Šimuna Petra: Ovdje je jedan mladić koji ima pet ječmenih hljebova i dvije ribe, ali što je to za tolike? Reče dakle Isus: Recite ljudima da sjednu! A bješe mnogo trave na onom

mjestu, i posjedeše ljudi na broju oko pet tisuća. Tada Isus uze hljebove, zahvali (Bogu) i razdjeli onima koji bjehu posjedali; tako i od riba koliko htjedeše. A kad se nasitiše, reče učenicima svojim: Skupite komade što pretekoše da ne propadnu! Skupiše dakle i napuniše dvanaest košara komada od pet ječmenih hljebova, što preteče onima koji su jeli. A oni ljudi vidjevši čudo što Isus bješe učinio, govorahu: Ovaj je zaista P prorok koji ima doći na svijet. A kad Isus dozna kako misle doći da ga uhvate i učine kraljem, otiđe opet sam u goru.

KRŠĆANSKO VESELJE

»Veseli se« (Početna pjesma). Veseli se, kršćanska dušo! Samo onaj, koji se uzda u Gospodina, ima prava, da se tješi i uživa, pa i usred najgorih suza, jer je za njega oslobođenje od svakoga zla, oslobođenje od jedinoga zla, grijeha. Sve govori o oslobođenju i radosti ove nedjelje.

Crkva prekida svoju svetu žalost. Riječi i pjesme današnje sv. Mise odjekuju radošću, opet se javljaju orgulje svojim glasom, đakon preuzimlje dalmatiku, a podđakon tunicelu.

Česte aluzije na »Jeruzalem« u današnjoj sv. Misi potječu od »Postaje«, gdje se u staro doba danas obavljala služba Božja, i to baš u Bazilici Sesorijanskoj, od svih zvanaj »Sveti Jeruzalem« u Rimu, Veseli se, Jeruzaleme, kliče prorok Izaija, koji, nakon što je prorekao babilonsko ropstvo, proriče oslobođenje iz njega i povratak u domovinu te poziva narod, da se tješi i raduje (Početna pjesma).

Oslobođenje iz babilonskoga ropstva slika je oslobođenja iz ropstva grijeha. Otkupljenje je to izvršio Isus Otkupitelj u Otajstvima svoje muke i smrti, kojih ćemo se sjećati osobito u danima, koji prethode radost Uskrsa.

»Jeruzalem« je Crkva. Oni, koji su bili žalosni, su grješnici, već očičeni pokorom i pozvani, da budu dionici obilja slasti oltarskog Sakramenta. Današnje Evanđelje o čudesnom umnožavanju hljebova zaista nas sjeća i daje okusiti svetu slast Euharistije, živoga kruha, koji je sišao s neba za hranu našim dušama.

I eto sv. Pavla u »Poslanici Galaćanima«, da nam temeljito rastumači ovu slobodu, dozivljući nam u pamet mistično značenje dviju žena Abramovih: »Agare« i »Sare«. »Agara« je slika »Sinagoge«, »Sara« slika »Crkve«. Agara, ropkinja, mogla je rađati samo robove; Sara naprotiv, koja je Gospođa, mogla je rađati slobodnu djecu. Tako mi kršćani nijesmo više robovi, kao što su bili oni, koji su bili podložni Mojsijevom zakonu, već slobodna djeca Crkve, po milosrđu našega Gospodina Isusa Krista, koji nas je oslobodio od ropstva grijeha. Tako, braćo, nismo sinovi ropkinje, nego slobodne; one slobode, kojom nas Krist oslobodi« (Poslanica).

Pjesan hvale, zahvalnosti i ushita neka provali iz naših grudiju: »Hvalite Gospodina, jer je dobar; pjevaj-

te Imenu Njegovu, jer je ugodna« (Prikazna pjesma)

I usprkos opravdane fuge radi naših djela, pouzdano molimo Gospodina, da nam dade, da odahne u tjehom Njegovu milosti (Početna molitva).

Iz naših krajeva

TESKO SLIJEPCIMA! Zagrebački »Hrvatski Dnevnik« od 16. t. mj. piše: »Teško slijepcima! Oni nauče ići čak i ravno, uzdignute glave, s vremenom dobivaju i sigurnost, ali ne vide ništa pred sobom, kao što im ne ostaje u svijesti slika onoga, što je kraj njih minulo. Ako, idući bez vodiča, naiđu na kakvo vozilo, oni će se još i spasiti, ako vozač pravodobno zakooči, ali ako nabasaju na otvor kakvog kanala, on se neće sam zatvoriti. I tako će čak i onda, ako idu ravnom, asfaltiranom cestom, upasti u provaliju. A ima ljudi, koji su i kod zdravih očiju slijepi. Njihovo je duševno oko slijepo. Oni gledaju, a ne vide, i zato ništa ne razumiju. Njima ni vodiči ne pomažu, jer ih ne slušaju. U njihovu svijest ne ulazi prava slika stvari, nego njihov pričin. Ne razabiru boje, kao što gluhi ne razabiru zvukove. Kada govore o onome, što su gledali, oni ne daju istinite opise. Takvi ljudi postaju egocentrični i vide samo sebe ne shvaćajući ništa, što se izvan njih događa. Neko se vrijeme dade i tako živjeti, da se čak i nametati sa svojim mišljenjem, ali samo — neko vrijeme. Jer konačno ipak posljednja riječ pripada onima, koji gledaju, ali i vide, koji slušaju, ali i čuju. Ima mnogo takvih duševnih slijepaca. Ima ih među običnim stanovnicima ove zemlje, ima ih i među ljudima pera, ima ih i među propagatorima raznih ideologija, a ima ih i među političarima. Ti su slijepci najopasniji, osobito ako im se povjere vrlo važni interesi. Mnoštvo takvih slijepaca uspijevalo je napose da se nametne srpskom narodu. Krz ovih je dvadeset godina bilo među srbijanskim političarima vrlo malo ljudi, koji su barem nešto vidjeli.«

NARODNA SKUPŠTINA završila je proračunsku raspravu te izglasala definitivno proračun i finacijski zakon za 1939—1940 godinu. Za proračun glasalo je 297 nar. poslanika IRZ, dok opozicioni poslanici, koji su bili izabrani na listi dra Mačka, nijesu prisustvovali glasanju. — Senat se sastao 15. t. mj., da sada on uzme u pretres novi proračun i finacijski zakon.

Širom svijeta

IZJAVA SV. OCA PAPE. Odgovarajući na pozdrav najstarijega kardinala Granita Pignatelli di Belmonte, koji mu je izrazio čestitke u ime svetog kardinalskog zbora, prilikom krunisanja, Sv. Otac Papa Pio XII. izjavio je: »Na kormilo broda Svetoga Petra dolazim usred bure, da bi ga sveo u luku mira.«

NOVI Vatikanski DRŽAVNI TAJNIK. Sv. Otac Papa Pio XII. imenovao je svojim državnim tajnikom kardinala Luigi Maglione. Rodio se 2. III. 1877. u Casoria u napuljskoj nadbiskupiji. Godinu je, dakle, mladi od Sv. Oca, a rodio se istoga dana i mjeseca kao i Sv. Otac. Osim talijanskoga i latinskoga jezika poznaje dobro francuski, njemački, španjolski i

ške, namjesnik Isusa Krista, Spasitelja našega, kome je slava i čast u vijekje vjekova. Amen.« Formula je kratka, ali je sve u njoj. Ona se slaže s riječima, upravljenim od Spasitelja svetom Petru: »Što god budeš zavezao na zemlji, biće zavezano i na nebesima, i što god budeš odriješio na zemlji, biće odriješeno i na nebesima (Mat. 16, 19); ona se slaže sa svom kršćanskom predajom.

Ovo razmatrajući, mi se veselimo današnjoj krunitbi Sv. Oca Pape Pija XII., te primamo sa zahvalnošću njegovu prvu očinsku riječ, koju je preko radija upravo cijelom svijetu 3. tekućega mjeseca, kojom pozdravlja i blagosilvlje pastire i stado, dapače i one, koji su izvan njegova stada, a na osobiti način vladare i upravljače naroda cijeloga svijeta, pozivajući ih, da rade za mir, za onaj mir, koji je dar Božji, za onaj mir, koji je plod ljubavi i pravde.

Zaključujem s molitvom sv. Crkve: »Molimo za Papu našega Pija. Gospodin Ga sačuvao i poživio, i blažena učinio na zemlji, i ne dao Ga na volju neprijateljsima Njegovim.«

Podlistak

Molimo za Papu našega Pija!

(Govor našega preuzv. biskupa) dra J. Milete u bazilici sv. Jakova 12. III. 1939.)

Prošlih dana, počamši od 10. veljače, oplakivali smo sinovskom ljubavlju smrt Sv. Oca Pape Pija XI., a 2. tekućeg ožujka obradovao nas je Uzorit Kardinal Protodakon, kad je preko radija progovorio cijelom svijetu: »Navješćujem Vam veliko veselje. Imamo Papu Uzoritog i Prečasnog Gospodina Kardinala Eugenjia Pacelli, koji je uzео ime Pija XII.« I tako se obistinilo ono: Umro je Papa, živio Papa!

Isus reče Apostolima svojim: »I evo ja sam s vama u sve dane do konca svijeta (Mat. 28,20). A kako su Apostoli morali umrijeti, zaredili su svoje nasljednike, to jest biskupe i njihove pomoćnike, svećenike. Za poglavicu pak Apostola Isus je postavio sv. Petra. I doista Šimunu, sinu Jone, Isus reče: »Ti si Petar (Kamen), i povrh ovoga Kamena sagradiću Crkvu moju, i vrata paklena neće je nadvladati

i tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga« (Mat. 16, 17—18). — »Pasi janjce moje, pasi janjce moje, pasi ovce moje« (Iv. 21, 15—17). — »Potvrdi braću svoju« (Luk. 22, 32). Svijestan ove svoje vrhovne vlasti, Petar predsjedda izboru apostola Matije, koji je bio izabran na mjesto Jude izdajice (Dj. Ap. I.), sazivlje prvi sabor u Jeruzolimu (Dj. Ap. XV.), ide u Rim, gdje boravi, gdje umire mučeničkom smrću, gdje je njegov slavni grob. Zato i rimski biskupi, njih 262 na broju, od Pape sv. Lina do današnjega Pape Pija XII., kao Petrovi nasljednici, jesu onaj Kamen, na kojemu počiva Crkva Isusova, koju vrata paklena neće nadvladati. Zato Rimskoj biskupskoj Stolici »radi njezine jače prednosti treba da se obraća cijela Crkva, t. j. svi vjernici sa svake strane svijeta«, kako u drugom vijeku (oko g. 177.) veli sv. Irinej (Protiv krivovjerju III, 51) rodom s istoka; zato je rimski biskup »postavljen na vrhuncu tvrde i ima skrb za sve crkve«, kako u četvrtom vijeku (oko 350. g.) uči sv. Atanasije (Poslanica Papi Feliciju) iz Aleksandrije u Egiptu. U istom četvrtom vijeku sv. Grgur Nazijanski iz Grčke († 389.) zove rimskoga biskupa

»Predstojnikom cijeloga svijeta« (u pjesmi o svom životu); u petom vijeku sv. Augustin († 430.) iz Ipone u Africi proglašuje Papu »Pastirom svekolike Crkve« (Knjiga IV. proti 2. posl. Pelagija), a opći sabor Kalcedonski u Aziji (god. 451.) isповijeda: »Petar je govorio po Leonu (Papi)«. Nemamo se dakle čuditi, ako sv. Bernard god. 1145. piše svome bivšem učeniiku, Papi bl. Eugeniju III.: »Tko si Ti? — Veliki svećenik, najviši biskup; ti si gospodar biskupa, ti baštinik apostola, po časti Aaron, po vlasti Petar, po pomazanju Krist. Ti si onaj, kome su predani ključevi, kome su ovce povjerene. Ima doista i drugih vratara neba i pastira stada; ali ti si baštinio ime slavnije i različitije od drugih. Oni imadu svak svoje povjerenje im stado, ali tebi su svi povjereni, jedno jednomu, i ti si jedini pastir ne samo ovaca, nego i svih pastira«. (Knjiga II. O razmišljanju, pgl. 8.)

Radi toga, punim pravom, danas kardinal Protodakon, koji je navijestio izbor novoga Pape, postaviće na glavu Pija XII. papinsku tjaru govoreći: »Primi tjaru, ukrašenu trima krunama i znaj, da si otac knezova i kraljeva, vladar kugle zemalj-

BROJ 12.
portugalski
w profesor
deatstali.
predstavnik
van je nast
volskim N
je 1926. ka
polje ostaje
1935. imeno
1938. blago
to mu je
je Koncila.
XII. nije
pu dužnost
NEZ
razgovor
autonome
linu u Brat
na sjednica
sustovalj
zastupnici.
zaključeno,
škom i ost
glasena nez
sjednikom s
de imenova
koji nosi i
članovi vlad
prof. dr V
general Ca
vak, minist
ministar pr
ministar pr
Pružinski
drič, m
Mach.
NJEMA
15. t. mj. n
ika i Mora
vačke repu
postova Ch
uu dokumen
u ruke Fu
kojemu se
Hitler je i
narodu o p
ni se, da č
ku autonon
vojske, bez
vlastitoga
munjska v
Karpatsku
izjavio su
dogodajima
NETO
Nj. U. Ka
biskup, da
M. Franjo
glasovima,
rekao ovo:
ga vam je
sve u novim
skrutinjama
je točno n
atmosfera
va po srd
i želja.
INDIJS
koji zasjed
ke: 1) osv
ka, 2) izjav
džiu, 3) tra
denja za
izjavivje
se uznemir
goranja pe
zemljama,
ma britans
nje kongre
u pokrajini
SMRT
dana umrl
Nadežda K
jeme igral
cij. Umrla
PJESN
JERUSAL
slovom »C
Baltazara
veličaju h
Tavićica, k
kao misior
i među ne
je i umro
godinu svo
mu u fran
dže je Sp
niju, pa s
stijkim Bl
to) slavi u
vatskoga r
prikazuje
sah slika
sne i stike
ga hrvatsk
knjiga zas
Hrvat kat
Hrvatski o
bu, Trenk

portugalski jezik. Od 1908. do 1918. bio je profesor u Akademiji dei Nobili Ecclesiastici. 1918. poslan je u Švicarsku kao predstavnik Svete Stolice, a 1920. imenovan je nasl. nadbiskupom Cezarje i Apóstolskim Nuntijem u Švicarskoj, odakle je 1926. kao Nuntij premješten u Pariz, gdje ostaje sve do 2. VI. 1936. 16. XII. 1935. imenovan je kardinalom. 22. VII. 1938. blagopokojni Sv. Otac Pio XI. povjerio mu je vodstvo prevažne Kongregacije Koncila, dok ga sada Sv. Otac Pavao Pio XII. nije uzvisio na ovu visoku i odgovornu dužnost drž. tajnika.

NEZAVISNA SLOVAČKA. Nakon razgovora bivšega predsjednika slovačke autonomne vlade dra Tisa i Hitlera u Berlinu u Bratislavi je 14. t. mj. održana tajna sjednica slovačkoga sabora, kojoj su prisustvovali samo članovi vlade i narodni zastupnici. Na toj sjednici jednoglasno je zaključeno, da se prekinu sve veze s Češkom i ostalim dijelovima ČSR, te je proglašena nezavisna slovačka republika. Predsjednikom slovačke republike islovačke vlade imenovan je Mons. dr. Josip Tiso, koji nosi naslov »Otac Slovačke«. Ostali članovi vlade su ovi: zamjenik predsjednika: prof. dr. Vojtech Tuka, ministar vojske general Čatleš, ministar prosvjete Sivak, ministar unutrašnjih poslova Šidor, ministar vanjskih poslova Durčanski, ministar pravde Fritz, ministar financija Pružinski, ministar gospodarstva Vedrich, ministar štampe i propagande Mach.

NIJEMACKA ANEKTIRALA ČESKU. 15. t. mj. njemačka vojska zaposjela je Češku i Moravsku. Predsjednik bivše čehoslovačke republike Hacha i ministar vanjskih poslova Chwalkovski potpisali su u Berlinu dokument, u kome se veli, da predaju u ruke Führeru sudbinu češkoga naroda, kojomu se osigurava »autonoman razvoj«. Hitler je izdao proklamaciju njemačkom narodu o pripojenju Češke i Moravske. Čini se, da će Česi unutar Reicha dobiti neku autonomiju, ali će ostati bez vlastite vojske, bez vlastite vanjske politike i bez vlastitoga novca. Poljska, mađarska i rumunjska vojska podijelile su i okupirale Karpatsku Ukrajinu. Francuska i Engleska izjavile su, da nijesu interesirane na ovim događajima i da stoje neutralne.

NETOČNE VIJESTI O KONKLAVU. Nj. U. Kardinal Verdier, pariški nadbiskup, dao je uredniku »Petit Journala« M. François Vuillotu izjavu, u kojoj je o glasovima, koji kolaju u zadnjem konklave rekao ovo: »Ne kršeći tajnu konklave mogu vam jedno potvrditi, a to je, da su sve u novinama spominjane brojke o trima skrutinijama posve netočne. Nijedan brojnik je točno naveden. Istina je jedino, da je atmosfera konklave bila uzvišena i dirljiva po srdačnosti i jedinstvenosti mišljenja i želja.«

INDIJSKI NACIONALNI KONGRES, koji zasjedao u Tripuru, donio je ove odluke: 1) osuđuje se britanska vanjska politika, 2) izjavljuje se puno povjerenje Gandhiju, 3) traži se potpuno pravo samoodređenja za Indiju, 4) Arapima u Palestini izjavljuje se divljenje kongresa, 5) ističe se uznemirenost zbog sve većeg stalnog pogoršanja položaja Hindusa u prekomorskim zemljama, a naročito u pojedinim dijelovima britanskog carstva. Naredno zasjedanje kongresa održat će se krajem prosinca u pokrajini Bihar.

SMRT LENJINOVE UDOVE. Prošlih dana umrla je u Moskvi udova Serginova Nadežda Krumpskaja, koja je u svoje vrijeme igrala veliku ulogu u ruskoj revoluciji. Umrla je u 70. godini života.

PJESNIČKA KNJIGA O HRVATSKOM IERUSALEMskom MUCENIKU. Pod naslovom »Cvijet hrvatske krvi« izašla je od Baltazara Vijolića knjiga pjesama, koje veličaju hrvatskoga franjevca bl. Nikolu Tavilića, koji je stekao neprolaznu slavu kao misionar među bosanskim bogumilima i među nevjernicima u Svetoj Zemlji, gdje je i umro mučeničkom smrću. Posljednju godinu svoga života proživio je u Jerusalemu u franjevačkom samostanu na mjestu, gdje je Spastelj ustanovio Presvetu Euharistiju, pa ga zato možemo nazvati i euharistijskim Blaženikom. U divno opjevanoj sve-toj slavi ukazuje nam se taj veliki sin hrvatskoga naroda u ovoj knjizi, koja uz to prikazuje njegov život i u nizu od 13 kratkih slika od Gabrijele Jurkića. Pjesme i slike natječu se tu u uzvičanju ovoga hrvatskog jerusalemskog mučenika, pa ta knjiga zaslužuje, da je sebi nabavi svaki Hrvat katolik. Stoji 10 dinara. Izdao ju je Hrvatski Odbor za Svetu Zemlju u Zagrebu, Trenkova ul. 1/I.

Zajednička poslanica naših biskupa

O kršćanskoj ženidbi

Sakrament sv. ženidbe jest »početak i temelj ljudskom društvu«. Obitelj ne možemo zamisliti bez zakonite ženidbe, kojoj snagu i ljepotu daje posebni sakrament. Stoga punim pravom možemo reći, da otajstvo ženidbe kao snažan korijen daje otpornu snagu dobro uređenom kršćanskom društvu na zemlji.

Ljudsko je društvo slično velikom stablu, koje se raširilo po čitavoj zemlji: ako hoćemo da stablo bude zdravo, moramo najprije nastojati da bude zdrav korijen, jer »ako je korijen svet, svete su i grane« (Rim. 11, 16).

Otpornost stabla, jakost grana i oblik plodova ovisi o jakosti i snazi korijena samoga stabla, tako i jakost naroda ovisi o jakosti ženidbe. Ako je korijen slab i bolestan, zakrčljaju grane stabla. Sve što slabi snagu ženidbene veze, što obitelj uništuje, sve to pospješuje i društvenu nesređenost, koja uništava narod. Ženidba je od stvorenja svijeta bila korijen i temelj ljudskom društvu.

Kako je važna ženidbena veza po ljudsko društvo možemo razabrati iz uzvišene okružnice »Casti conubii«, što ju je uputio naš blagopokojni sveti Otac Pijo XI. dne 31. prosinca 1930. godine svima katoličkim narodima.

Gledajući sa svoje visoke apostolske straže primijetio je sv. Otac, kolika zla taru obitelji i društvu zbog toga, što je u mnogima potamnijela spoznaja velikoga ženidbenoga otajstva, i što su ljudi počeli širiti baš obzirom na ženidbenu vezu i obzirom na obiteljski život kobne zablude.

Dragi vjernici! Kad vidimo ove žalosne činjenice, da se i kod nas šire sudbonosne zablude o bračnom životu, smatramo našom prevažnom dužnošću, da Vas — slijedeći stope sv. Oca — upozorimo na veliko otajstvo sv. ženidbe i na velike dužnosti što ih imadu bračni drugovi jedan prema drugom, nadalje na velike dužnosti koje imadu prema obitelji, prema narodu i prema Crkvi.

ŽENIDBA JE VEZA OD BOGA.

Već na prvoj strani Sv. Pisma čitamo, da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku i to dvoje ljudi: »Muško i žensko stvorio ih« (Geneza 1, 27). Eva je imala istu narav kao Adam, jer bijaše »kost od njegovih kostiju, tijelo od njegova tijela« (Geneza 2, 23). Bog stvorio Evu od rebra Adamova, da ju ljubi kao pomoćnicu sličnu sebi.

U raju zemaljskom vidimo prvu ženidbenu vezu. Eva je doista mali »svima živima« (Gen. 3, 20). Svi mi što živimo na zemlji potekli smo od jedne majke i kako potječemo svi od prvoga bračnoga para Adama i Eve, mi smo braća po krvi: »Bog je učinio, da sav rod ljudski postade od jednog« (Djel. Ap. 17, 26).

Taj prvi brak ustanovio je sam Bog kad je doveo Evu k Adamu, oboje blagoslovio i rekao: »Rastite i množite se i napunite zemlju« (Gen. 1; 22, 28).

Vidimo dakle iz svetoga Pisma, da je ženidba božanska ustanova. Ona ne dolazi od ljudi, nego od samoga stvoritelja čovječje naravi, kojoj je po božjoj volji osim zemaljskoga cilja postavljen i vrhunaravni cilj u vječnosti.

Budite apostoli svoje sredine!

Dužnost apostolata

I.

Neki kršćani umuju (ili bolje besmisleno govore) ovako: »Apostolat je bez sumnje uzvišeno djelo; ali za nas će, najviše, biti djelo, koje nam se samo savjetuje, ali nikad i naređuje. Njega, zaista, nema među zapovijedima Božjim, a ni među naredbama Kristovim. On je, dapače, misliju propovijedanja evanđelja povjerio svojim Apostolima, a ne svjetovnjacima. Dakle, samo biskupi i svećenici — to jest baštiniči misije Apostola — imaju točno određenu dužnost, da vrše apostolat, spajavaju naime duše. Što se tiče nas svjetovnjaka, dosta smo učinili, kad smo spasilili vlastitu dušu. Strogo govoreći od nas se ne može više tražiti.«

Čovjek je po premudroj odredbi Božjoj prije stanovnik zemlje, a onda lijepoga neba.

Rod se ljudski na zemlji množi po ženidbi, koja je bila blagoslovljena odmah u prvom početku, kad je Bog stvorio prve ljude.

Sveti Franjo Saleški objašnjuje to ovako: Ženidba je rasadište kršćanstva, koje napunjuje zemlju štovateljima Božjima, a potom nebo Božjim stanovnicima. Blagoslov podijeljen ženidbenoj zajednici naših praroditelja namijenjen je i njihovom potomstvu. Prema onoj slici u raju zemaljskom, kada je sam Bog raširio ruke na blagoslov Adamu i Evi, vjeriše se mladi ženidbeni drugovi svih naroda pred velikim svećenikom, koga su prema svojoj narodnoj kulturi i obiteljskoj tradiciji smatrali posvećenim zamjenikom Božjim. Po molitvi ovoga svećenika očekuju ženidbeni drugovi isti onaj blagoslov o kojem govori Knjiga o postanku roda ljudskoga: »I Bog ih blagoslovi« (Gen. 1, 27). Svi narodi kojegod povijest roda ljudskog pozna i spominje imadu vjerske običaje i obrede, koji nam jasno svjedoče da je sklapanje ženidbe od stvorenja svijeta bila pogodba sveta, pak je zato trebala svećeničkog blagoslova.

Ono što je Bog blagoslovio, valja da ostane uvijek sveto. Stoga je i Krist Gospodin u Novom Zavjetu utvrdio svetost ženidbe te digao ovu vezu među kršćanima na dostojanstvo Sakramenta.

Riječ sakrament ili otajstvo nama vjernicima nije nipošto isprazna riječ, nego je znak i izvor milosti, one milosti, koja usavršava naravnu ljubav supruga, koja njihovo jedinstvo nerazrješivo ujedinjuje, koja supruge posvećuje (Casti conubii).

SAKRAMENT VRELO MILOSTI.

Sakrament je sv. ženidbe znak i izvor milosti. U tom sakramentu primaju naime supruzi vrhunaravne darove, koji usavršavaju njihove naravne sile tako, da mogu uspešno htjeti i činom izvršiti sve ono, što brak zahtijeva.

Po tom sakramentu dobiva čovjek i djelotvorne milosti, kad god ih u svome bračnom životu treba, da može ispravno i lakše vršiti dužnosti svoga staleža.

Time, što je Krist Gospodin uzvisio vezu među mužem i ženom na čast sakramenta, dao je ženidbi veliko nadnaravno dostojanstvo, duhovni miraz, koji osposobljava supruge da mogu i u najtežim kušnjama ustrajati u međusobnoj ljubavi, vjernosti, strpljivosti i odanosti, da tako očuvaju u svim okolnostima sreću i mir posvećenog bračnog života.

Istina je, i to žalosna istina, da ima danas mnogo nesretnih brakova: a gdje je uzrok tome? Uzrok je baš u tome, što supruzi zanemaruju sakramentalnu milost i odbijaju pomoć djelotvornih milosti, na koje smiju računati baš radi sakramenta ženidbe.

Gdje su supruzi duboko vjerni, upotrebljavaju svjesno i zahvalno djelujuće milosti sakramenta; a time postiču na svoju sreću i na sreću svoga potomstva glavne svrhe braka te čuvaju bivstvene oznake kršćanske ženidbe: jedinstvo i nerazrješivost.

(Nastavit će se)

Apostolat je, uistinu, dužnost ljubavi naprama Bogu.

Sin, koji ljubi svog oca, želi, da ga svi ljube; brine se za čast očevu i brani ga, kad ga tko vrijeđa. Nijedna mu žrtva, kad se radi o tome, nije velika. Zar čast očeva nije, uostalom, i njegova čast?

Svi mi, po krštenju, postali smo poslovljena djeca Božja. Da li uistinu ljubimo ovog Oca? I onda moramo nužno željeti, da ga svi ljube; moramo nužno raditi za njegovu slavu.

Sada — to znamo — izvanjska slava Božja sastoji u tome, da ga razumna stvorenja upoznaju, ljube i služe mu.

Naša ljubav za Oca nebeskoga ima dakle zacrtan svoj put: poraditi, da Ga upoznaju, da Ga ljube, raširiti njegovu slavu, braniti njegovu čast. To je put apostolata.

Suviše prava ljubav ne samo sljubljuje srca, već i uskladuje volje. Zato onaj, koji ljubi Boga, hoće ono, što hoće Bog.

Ta sveti Pavao nas uči: »Bog hoće, da se svi ljudi spase i upoznaju njegovu istinu«.

Stoga onaj, koji ljubi Boga, radi za spas njegovih stvorenja. To jest, onaj, koji ljubi Boga, je apostol.

»LJUBIŠ LI ME!«

Jednoga proljetnog jutra uskršli Spastelj pojavi se na žalu mora Tiberijatskoga. Neki učenici, s Petrom na čelu, lovili su čitavu noć ribu, ali bez uspjeha. Isus ih čeka na kraju te znajući, da su umorni i na tašte, srcem majke pripravlja im doručak: kruh i pečenu ribu. »Poslijte doručak — pripovijeda nam sveti Ivan — reče Isus Simonu Petru: Simone Ivanov, ljubiš li me većma nego ovi? Odgovori mu: Da, Gospodine, Ti znaš, da te ljubim. Kaže mu (Isus): Pasi janjce moje! Reče mu opet drugi put: Simone Ivanov, ljubiš li me? Odgovori mu (Petar): Da, Gospodine, Ti znaš, da te ljubim. Reče mu (Isus): Pasi janjce moje! Kaže mu treći put: Simone Ivanov, ljubiš li me? Ožalosti se Petar, što mu treći put reče: Ljubiš li me? I odgovori mu: Gospodine, ti sve znaš, ti znaš, da te ljubim. Kaže mu Isus: Pasi ovce moje«.

Ovo uporno traženje Učiteljevo, na prvi pogled, iznenađuje nas. I Petar ima pravo, da ostane zbunjen i ožalošćen. Zašto tražiti do tri puta istu izjavu ljubavi?

Da dade zadovoljštinu za trostruko odricanje, odgovaraju nam složno sveti tumači. I imaju pravo.

Ne još je jedan drugi razlog, još dublji, a taj je: apostolat je djelo ljubavi. Petar se postavlja na upravu svakog apostolata. On će morati pasti janjce i ovce stada Kristova. Kako će to moći da čini, ako ne će žarko ljubiti gospodara stada, ako ne će ljubiti Isusa Krista?

Naprotiv, ako će se u njegovom srcu raspaliti plamen ljubavi, bit će dobro pripravljen za sve službe svog uzvišenog zadatka, posjedujući sve potrebite odlike.

Ljubi, pak radi, što hoćeš, govorio je sv. Augustin. Ljubav je zaista istodobno i poticaj i vodič u radu. Zato Isus ne pita u Petra nikakav drugi uvjet osim ljubavi.

I, uistinu, ne može se ljubiti Isusa, a da s njim ne dijelimo njegovu božansku čežnju za dušama i da se ne žrtvujemo za njihov spas.

Duše su cijena krvi Isusove. A ti, ako zbilja ljubiš Isusa, kako možeš ostati ravnodušan, kad vidiš, gdje koja duša srce u sigurnu propast? Ne sjećaš se Onoga, koji se u Getsemanskom vrtu znojio krvavim znojem predviđajući takvu propast? Zar te ne dira njegov božni krik: *Koja koristi od moje krvi?*

Neki pobožni sredovječni slikar naslikao je oko križa Kristova nekoliko anđela, koji u kaležu skupljaju krv, koja teče iz njegovih rana, eda tako spriječe, da toliko blago ne pada na zemlju, i što drugo gaženo i obeščašćeno.

Apostol ponavlja samilostan gest ovih anđela. On sprečava, da se krv Kristova proljeva uzaludno, da ne pada na zemlju, da je grijeh ne gaži i ne obeščašćuje.

DUŽNOST ZAHVALNOSTI

No moramo reći i to, da je apostolat dužnost priznanja i zahvalnosti naprama našem ljubeznom Otkupitelju.

To je potvrdio i blagopokojni Sveti Otac Papa Pio XI. u jednom svom Pismu argentinskom episkopatu pišući ove riječi: »Osim razloga ljubavi apostolat kršćanski je obavezan kao djelo zahvale Isusu Kristu. Jer, kad druge činimo dionicima duhovnih darova, koje smo primili od njegove božanske darežljivosti, udovoljavamo željama njegova preslatkog Srca, koje hoće samo to, da ga upoznaju i ljube, kako On sam to ističe u Evanđelju: »Došao sam, da donesem oganj (ljubavi) na zemlju; i što drugo hoću, nego da se zapali?« (Lk. 12, 49)«

I zaista kršćanin ne može bolje iskazati zahvalnosti Kristu za dobročinstvo otkupljenja, već tim, kad postaje suradnikom samog otkupljenja ili apostolom.

Na taj način on svom Otkupitelju poručava zajam. Zaista, za primljenu vjeru on drugima daje na poklon vjeru te za vlastitu otkupljenu dušu suraduje pri otkupljivanju drugih duša.

Apostol gasi žedu Kristovu na križu, koja je žeda za dušama.

Sada shvaćamo riječi, što ih je sveta Teresija iz Lisieuxa pisala nekom misionaru, malo tjedana prije svoje smrti: »Zadovoljna sam umrijeti ne zato, što ću se osloboditi patnja, već zato, što ću, mnogo više negoli ovdje na zemlji, biti korisna dušama, koje su mi drage«.

Naši dopisi

PRIMOSTEN

Papin dan. Spremali smo se, da 12. prošloga mjeseca proslavimo Papin dan — sedamnaestogodišnjicu pontifikata Pija XI. No kad je, tik pred proslavom, Providnost pozvala Pija XI., da primi zasluženi vijenac pravde, proslava se morala odgoditi do krunisanja Njegovoga nasljednika. A to je bilo 12. ovoga mjeseca. — Popodne, u šest sati, započela je, u Katoličkom Domu, priredba u počast novoga nam Oca kršćanstva Pija XII. Privedili su je oni, koji su se ujutro bili nahranili Kruhom života, a to su naši Križari i Križarice. — Priredbu je otvorio predsjednik Križarskoga Bratstva brat Blaž Petrina s predavanjem o vezama hrvatskoga naroda s Petrovom stolicom. Mali Križari su izveli uzgojnu igru u jednom činu »Lazljivac«, a članovi Križarskoga Bratstva igrokaz u tri čina »Živio Papa«. Uspjehu ovoga komada najviše su doprinijeli braća Stipe Fuštin i Josip Gobov, koji su prije toga krasnoslovlili zbornu deklamaciju od A. Senoe »Smrt Petra Svačića«, u kojoj je ulogu vile imala djevojčica Nata Furčić. Na koncu je otpjevana papinska himna. — Pred kratko vrijeme smo u domu namjestili novu, stalnu pozornicu, pa je ovo prva priredba, koju smo na njoj izveli.

Novi kapelan. 1. ožujka dobili smo novoga kapelana u osobi vlč. don Martina Kustec, koji je dosad, kao kapelan bio na službi u Tijesnome. Kako se vlč. Kustec dobro razumije u muziku, bila mu je prva briga, da osnuje pjevački zbor, koji će nastupati u svim svećanim crkvenim i društvenim priredbama. A tih će naravno ove godine biti, jer ćemo u Primostenu imati euharistijski kongres, krizmu i otvor dječjega zabavišta, koje će voditi časne sestre Predragocjene Krvi.

Tamburaški zbor. Mjesna »Seljačka Sloga« nabavila je, milodarima svojih članova i prijatelja, tambure i osnovala tamburaški zbor, koji će voditi naš novi kapelan vlč. Kustec. Članovi naše »Seljačke Sloge« radiće s vjerom u Boga, pa će zato biti i uspjeha u radu.

VODICE

Svećana služba Božja s pjesmom za hvalnicom »Tebe Boga hvalimo« prilikom krunisanja sv. Oca Pape Pija XII. održana je u mjesnoj župnoj crkvi u nedjelju 12. t. mj. u 10 s. do podne. Preko svete mise zbor Križarica pod vodstvom č. s. Alme skladno je otpjevao dvije pjesme, a na koncu papinsku himnu. Ispred pretstavnik mjesnih društava i ustanova bio je prisutan g. općinski načelnik s donaćelnicom. Zastupane su bile vojne vlasti, državni uredi, osnovna škola i obdanište č. sestara. — Vodice, na čelu sa svojim svjetovnim i duhovnim predstavnicima, odale su znak poštovanja veličini papinstva, pretstavnik najveće moralne snage svijeta!

BOŽAVA (Dugi Otok)

Križarska akademija

Prilikom krunisanja Sv. Oca Pape Pija XII. križarska je omladina 12. t. mj. održala hvalevrijednu akademiju s obilnim programom.

U ukusno urešenoj prostoriji sabrala se lijepa kora križarske mladeži iz Solina s prijateljima križarske misli, a osobito božavska križarska omladina sa svojim roditeljima i znancima. Akademiju je posjetio umir. župnik-mještani preč. Uglešić don Šime, vlč. Vlasanović don Petar, dušobrižnik V. Rata, vlč. Oštrić don Ante, dušobrižnik Solina, vlč. Uglešić don Leopold, dušobrižnik Tkona, i općinski tajnik g. Uglešić Kazimir.

Akademiju je otvorio vođa Križara br. Zorić Šime pozdravivši sve prisutne i predstavivši po prvi put nastup i smjer rada novoga roda — Križara. Zatim crkveni zbor djevojaka pjeva zanosno Papinu himnu, a publika prihvaća. Tada nastupa u križ. odori izaslanik Preka br. Mašina Srećko. Značajnim riječima prikazuje Križare — novi rod, kvasac bolje budućnosti Hrvatske — oborivši sjajno razne krilatice protiv Križarstva. Četvrtu točku izvada solinski Mali Križar Kolić Ante s deklamacijom »Sjehovi Svijetla«. Najdirljivije je izveden igrokaz u 2 čina »San malog Isusa«; Male božavske Križarice i Križari potpuno su se uživali u svoje uloge. Pristala andeoska odjelca, njihov tihi i milozvučni razgovor i pjevanje natjeralo je suze svima. Brat Uglešić J. odrješito deklamuje »Na križarskoj straži«. Lijepo je izveden i igrokaz »Sv. Tereza M. I.« Još odrješitije deklamuje Uglešić M. »Naprijed, braćo«. Zatim božavski Križari izvadjaju igrokaz u 2 čina »Cvjetan«. Zorić Š. u ulozi zloduha krasno, zorno prikazuje duh modernoga, liberalnog i materijalnog svijeta. Križar Cvjetan mu se se suprotstavlja, ne boji se prijetnja, ne prihvaća zamave svijeta. Zatim mještanin vlč. Uglešić don Leopold zaključuje kratko i odlučno: Hoćemo Božavu novu, hrvatsku, ali nadasve katoličku, Božu. Nato sva publika pjeva »Lijepu našu...« i »Hoćemo Boga«.

Prvi nastup je izvanredan. Vidi se mar, briga i odlučnost župnikova. Naš don Andrija Oštrić, usprkos teških zapreka, ali zato pun duha Božjega, probio je led. Grijehta, da je dvorana malezna i da se slabo propagiralo za akademiju, jer takva šta ne smije mimoći nijedan i malo kulturni čovjek, a kamoli roditelji.

Život Šibenika

Proslava krunisanja Sv. Oca Pape Pija XII.

U nedjelju 12. t. mj. u katedrali u 10.45 s. započela je svećana pontifikalna sv. Misa preuzv. biskupa uz veliku asistenciju svećenstva, preko koje je preuzv. biskup održao prigodni govor. Poslije pontifikala ispjevana je pjesma zahvalnica »Tebe Boga hvalimo«.

Na koru je »Cecilijanski Zbor« efektno otpjevao Misu od Griesbacher-a »Stella maris«, te »Ecce sacerdos magnus« od

Brucknera i »Papinu himnu« od Rosatti-a.

Službi Božjoj prisustvovalo je sve svjetovno i redovno svećenstvo, društva Katoličke Akcije, brojni predstavnici vlasti, kulturnih društava, te ostalih mjesnih ustanova i društava.

I po drugim mjesnim crkvama bile su održane svećane zahvalne službe Božje, a zvona svih naših crkava svećano su slavila ujutro i u podne.

Svećana Akademija

U nedjelju 12. t. mj., na dan krunisanja Nj. Sv. Pape Pija XII. održalo je Gradsko Vijeće Katoličke Akcije u Šibeniku svećanu akademiju u dvorani Katoličkoga Doma. Svećana priredba je počela u dupkom punoj dvorani nešto iza 7.30 s.

Cecilijanski Zbor otpjevao je Rosattijevu: »Svećan glas«. U svećanoj i ozbiljnoj tišini pune dvorane, dok je ugledna publika stajala na nogama sa pozornice, gdje je na žuto-bijeloj zastavi stajala slika Nj. Svetosti, otkidali su se veličanstveni zvukovi Papine himne. Ko da opiše uzvišenost toga najsvećanijeg trenutka? I srca razdražane publike, poput onih brojnih stotina tišuća na trgu sv. Petra i poput svih onih stotina milijuna širom prostrana svijeta, bijahu ujedinjena u pobožnoj i svetoj želji: Živio nam sv. Oče, dugo, dugo!

Svećani govor je održao g. prof. dr. Jakov Kostović. Očtao je lik novoizabranog sv. Oca. Pokazao je, kako je Pio XII. dostojan nasljednik Pija XI. Pokazao je, da je, u koliko se to smije reći, Svetac naslijedio Sveca. Naglasio je uzvišenost Papinstva i vjernost Hrvata Sv. Stolici. Ovaj krasan i klasičan govor publika je pozdravila oduševljenim pljeskom.

SV. JOSIP slavi se u nedjelju 19. t. mj. Glavna svećanost bit će u crkvi sv. Frane. Ujutro u 5 s. bit će lekcije. U 6 s. pjevana sv. Misa. Zatim svako pola

sata tiha sv. Misa. U 10.30 s. svećana sv. Misa. Popodne u 6 s. propovijed i blagoslov s Presvetim.

DUHOVNE VJEZBE. Od ponedjelj-

VOJ K SVOME!

Čast mi je obavijestiti gg. župnike te cij. crkvene bratovštine i samostane, da u svojoj tvornici izrađujem voštane svijetle iz najboljih voštanih surogata, koje se ne krive ni u najvećoj vrućini, lijepo gore te ne kaplju niti dime, za što imam mnoga priznanja i jamčim.

CIJENE BEZ KONKURENCIJE!
TVORNICA VOŠTANIH SVIJETA NIKO JURAS-ŠIBENIK

Očekivao se i lijepi broj križarske mladeži iz Molata, ali ih je spriječilo nevrijeme.

MURTER

Proslava Papina dana

12. t. mj., kao po svim mjestima, tako i u našem mjestu svećano je proslavljen krunidbeni dan novo izabranoga Pape Pija XII.

Uoči toga dana prirediše Križari omladinci svećanu iluminaciju na glavici sv. Roka. Na sam dan ujutro u 8 s. bila je zajednička sv. Pričest Križarica i ostalih vjernika koju namijenise za dug život i sretno vladanje Pija XII. U 10 s. preko župske Mise održao je naš župnik vlč. don R. Benamati vatrenu propovijed o Papinstvu. A iza Mise bio je svećani »Tebe Boga hvalimo« s molitvom za Papu.

Uvečer prirediše Križari i Križarice svećanu akademiju. Na pozornici bila je okićena slika novoga Pape. Akademiju je otvorio br. predsjednik, našto su ss. Križarice ispjevale: »Papinu himnu« od dra Sokola. Zatim je s. L. Marušić izvela deklamaciju: »Hrvati Papi«. Predavanje o papinstvu održao je br. I. Lovrić, u kome je rastumačio povijest papinstva dotaknuvši se i njegova odnosa s nama Hrvatima. Iza toga su ss. Križarice izvele živu sliku: »Odnos Pape prema Hrvatima kroz povijest«, a Mali Križari izvedoše zbornu deklamaciju: »Ti si Petar«.

Nakon što je ispjevana križarska himna, narod se razišao mirno svojim kućama ključujući Papi Piju XII., da nam ga dugo poživi Bog.

M.

ka 20. t. mj. do uključivo subote 25. t. mj. bit će svake večeri u 7 s. u katedrali propovijed u formi duhovnih vježbi. Propovijedi drži korizmeni propovjednik vlč. don Ante Strgačić.

BLAGOVIJEST slavi se u subotu 25. t. mj. u Novoj crkvi. U petak uoči blagdana bit će u 5 s. Večernja. Na blagdan ujutro u 5.30 s. počinju lekcije. U 6.30 s. bit će pjevana sv. Misa. U 8 s. tiha sv. Misa. Popodne u 5.30 s. bit će blagoslov s Presvetim.

POST I NEMRS kroz ovaj tjedan je samo u srijedu i petak, ostale dane je samo post, a u nedjelju nema ni posta ni nemrsa.

MILOSTINJA ZA MRTVE. U četvrtu korizmenu nedjelju 19. t. mj. bit će korizmena propovijed posvećena našim pokojnima. Toga dana preko propovijedi kupi se milostinja za mrtve.

NA BLAGOVIJEST 25. t. mj. u katedrali red sv. Misa je kao nedjeljom. Svećana je u 11 s. Propovijed je u 7 s. navečer.

SV. BENEDIKT, utemeljitelj benediktinskoga reda, slavi se u utorak 21. t. mj. u crkvi sv. Luce. Toga dana u 5.15 s. ujutro počeo je pjevanje života svećava, a u 6.30 s. pjevana sv. Misa. U 7.30 s. bit će tiha sv. Misa preuzv. g. biskupa. U 10.30 s. bit će svećana pontifikalna sv. Misa presvij. Piana. U 4.30 s. popodne bit će krunica sv. Benedikta, pak blagoslov s Presvetim. — U crkvi sv. Luce na sami blagdan može se dobiti potpuni oprost, koji počinje od podne uoči svetkovine i traje do ponoći na sami blagdan. Oprost je »toties quoties« (toliko puta, koliko se puta pohodi crkva) uz obične uvjete moleći svak: put 6 Oč., 6 Zdr. M. i 6 Sl. Ocu na nakanu Sv. Oca Pape. — Trodnevnicu u čast sv. Benedikta u nedjelju 19. t. mj. obaviti će se preko sata klanjanja od 4 do 5 s. popodne, a u ponedjeljak 20. t. mj. počeo će u 6.30 s. navečer.

PRIČEST I SAT KLANJANJA KRIŽARICA. U nedjelju 19. t. mj. u 7 s. ujutro zajednička je sv. Misa i sv. pričest svih Križarica i Malih Križarica, a popodne od 4 do 5 sati sat klanjanja u crkvi sv. Luce, na što su dužne sve doći — Duhovnik.

PODOBOR »MATICE HRVATSKE« U ŠIBENIKU priređuje u nedjelju 19. t. mj. u Gradskom Kazalištu javno predavanje: »Ustanak hvarskog puka«. Predavanje će održati g. Zvonko Malić, student prava. Predavanje počinje u 11.45 s. Ulazne cijene: Din 2 i 1. Preporuča se građanstvu, da u što većem broju prisustvuje ovom predavanju, koje u duhu hrvatskoga seljačkog pokreta iznosi junačke stranice povijesti borbe maloga naroda za slobodu i ravnopravnost, etičnost i svijest, koja je rukovodila Hrvate s otoka Hvara, i njihovoga vođu M. Ivanića s mnogim svećenicima, da podignu ustanak u XVI. vijeku.

SNIJEG U ŠIBENIKU. Prošlih dana naglo je zahladilo u Šibeniku, pak je čak u srijedu 15. t. mj. uvečer počeo padati snijeg zajedno s kišom.

NA LAZAROV PETAK, t. j. 24. t. mj. bit će u katedrali u 9.15 s. svećana sv. Misa za naše pokojne.

USPJELA DJEČJA PRIREDBA. U nedjelju 12. t. mj. Pomladak Crvenog Krsta kod muške osnovne škole sv. Frane priredio je školsku zabavicu u velikoj dvorani drž. realne gimnazije. Program je bio obilatan. Posebno su uspjeli igrokazi »Hinjena ludost« i »U zgodan čas«, te tamburaške točke mladog tamburaškog zbora, koji je dobro uvježbao g. učitelj Petani.

SVIM ČLANICAMA »ŽIVOGA SVIJETA« javljam, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (19.—25. III.): za što bolji uspjeh naše uskršne propagande, da što više naših građana pristupi k uskršnoj sv. ispovijedi i sv. pričesti. — Preporučam članicama, da u nedjelju 19. t. mj. u što većem broju prisustvuju satu klanjanja u crkvi sv. Luce od 4—5 sati popodne. — Mjesečni sastanak otpada radi blagdana sv. Josipa. — Don Ante Radić.

U FOND NAŠEGA LISTA doprinijeli su: Da počasti uspomenu pk. kapetana Gustava Beroša: Ljubić ud. Ludmila Din 50. — Da počasti uspomenu Melka Simoneli: Don Frane Šoša Din 15. — Uprava harno zahvaljuje.

»KATOLIČKOJ KARITAS« darovali su: Da počasti uspomenu pk. Mate Ilijadica-Grbešić: Radić Grgo Din 15. — Da počasti uspomenu pk. Zivana Bupal: Matković Desanka Din 15. — Odbor najljepše blagodari.